

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

לפני **כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא**

מבקשים

א.כ.

ע"י ב"כ עו"ד רונית מר

נגד

ח.ר.

ע"י ב"כ עו"ד נעה פרסמן

משיבים

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת איריס ארבל אסל, בתמ"ש 17-11-66656), מיום 25.9.19, שנעתרה לבקשת המשיבה להסרת חיסיון ממסמך שנערך ע"י המבקש לצורכי פשרה והתירה את הגשתו.

העובדות הצריכות לעניין

המבקש והמשיבה בני זוג לשעבר הורים לקטינה שהיא כיום כבת שבע שנים.
למרות הסכם אליו הגיעו הצדדים בעבר (בשנת 2014) גם כיום מתנהלים בין הצדדים מספר הליכים משפטיים בבית המשפט קמא. אחד מאותם הליכים "תביעה לביטול ערבויות" מיום 29.11.17 במסגרתה עתרה המשיבה "לבטל באופן גורף את כל הערבויות אשר מוטלות על האם באופן קבוע בעת יציאתה מהארץ עם הקטינה. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי כל הערבויות תבוטלנה ותחתיהן תופקד ערבות אישית של אביה של התובעת על סך 50,000 ₪ אשר תמומש על פי החלטת בית המשפט, במידה והאם לא תשיב את הקטינה על פי התחייבותה" (תמ"ש 11-66656-17. להלן "התביעה לביטול ערבויות").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 המבקש, הנתבע, התנגד בכתב הגנתו מכל וכל לסעדים המבוקשים ע"י המשיבה; טען כי הערבויות
2 נקבעו בהסכמה ואושרו על ידי בית המשפט קמא כבר מספר פעמים וכי "הסכום שמוצע ע"י התובעת
3 לא רק שאין בו כדי להרתיע את התובעת, אלא גם לא יהיה בו כדי לאפשר נקיטת ההליכים הנדרשים
4 להשבתה לארץ של הקטינה (לרבות איתור הקטינה בחו"ל והליכים משפטיים שם); יתרה מזאת,
5 גם סכום של 150,000 ₪ אין בו כדי לכסות הליכים שנאמדים במאות אלפי דולרים, אך מדובר במעין
6 'עזרה ראשונה' עד למימוש הדירה במקרה של אי השבת הבת" (ס' 11 לכתב ההגנה).

7
8 ביום 5.12.18 נפגש המבקש עם אביה של המשיבה על מנת לנהל מו"מ על כל המחלוקות הפתוחות בינו
9 לבין המשיבה. במסגרת אותו מו"מ רשם המבקש בכתב ידו רשימה של הסכמות להן מוכן הוא להגיע
10 במסגרת הסכם כולל, כמו גם מספר נושאים שנתרו פתוחים. על המסמך נאמר במפורש כי הוא
11 "חסוי" ונערך לצורך "מו"מ לפשרה".

12
13 לימים המו"מ שהתנהל בין הצדדים, לרבות באמצעות אבי המשיבה, לא צלח ולא הבשיל לכדי הסכם.
14 בית המשפט קמא חזר לדון בתביעה לביטול הערבויות והורה על הגשת תצהירי עדות ראשית.

15
16 בשלב זה פנתה המשיבה לבית המשפט קמא בבקשה "להסרת חסיון מנייר שנכתב על ידי המשיב".
17 המבקשת עתרה להתיר לה להגיש עותק צילומי של המסמך שנערך ע"י המבקש ביום 5.12.18 במסגרת
18 הניסיון להגיע לפשרה כוללת. לטענתה, יש במסמך כדי להעיד כי אין בלב המבקש כל חשש בנוגע
19 ליציאתה של הקטינה מהארץ עמה לחופשות "וכל מטרתו בכך היא סחיטה של דברים אחרים,
20 שימוש בהגבלה זו כקלף מיקוח...".

21 המבקש התנגד בתוקף להסרת החיסיון מהמסמך ולהגשתו משהמסמך הוא בגדר הצעת פשרה
22 שהועלתה במהלך מו"מ שהתנהל באופן חסוי (והדבר אף צוין על גבי המסמך) ועליו להיוותר חסוי.
23 המבקש טען כי מטיבם של הסדרי פשרה כל צד נכון לעשות ויתורים מסוימים אולם משלא צלח
24 המו"מ ולא נחתם הסכם פשרה אין בהצעות שהועברו כדי ללמד דבר. עוד טען המבקש כי משמדובר
25 במסמך שתוכנו הינו הצעת פשרה שנכתבה במסגרת מו"מ בין הצדדים הוא אינו קביל באופן מוחלט
26 ואין לחשפו בפני בית המשפט.

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 לאחר קבלת תשובת המשיבה לתגובת המבקש לבקשה, נעתר בית המשפט קמא לבקשת המשיבה,
2 בהחלטה כדלקמן:
3
4 "הרציונל העומד בבסיס החיסיון המוטל על מסמכים שהועברו במסגרת הליכי מו"מ, מבקש למנוע
5 מצב בו צדדים יהססו לוותר על חלק מדרישותיהם לטובת הסכם פשרה, על מנת שהוויתור לא יעמוד
6 לחובתם במקרה בו הפשרה לא תצא על הפועל והצדדים יחזרו אל בית המשפט.
7 שונה המצב במקרה שלפניי, בו ההליך כולו מבוסס על טענה יחידה של המשיב לפיה הוא חושש
8 שהמבקשת תעזוב עם הקטינה לחו"ל לצמיתות: במקרה זה, או שהחשש קיים, או שאיננו קיים.
9 ככל שהחשש איננו קיים, אין בסיס להליך.
10 במידה ואכן, כדברי המבקשת, קיים מסמך המעיד כי החשש שמעלה המשיב בגדר ההליך הינו
11 פיקטיבי, אין להתיר למשיב להתלות בטענת החיסיון ויש לאפשר למבקשת להגיש את המסמך
12 האמור בגדר ההליך.
13 נוכח האמור, אני נעתרת לבקשה."
14
15
16 על החלטה זו מלין המבקש בבקשת רשות הערעור שלפניי. המבקש חוזר על כל טענותיו שנטענו לפני
17 בית המשפט קמא. לטענתו, ההחלטה עומדת בסתירה חזיתית עם הלכה מחייבת של ביהמ"ש העליון,
18 אין בה ולו ניסיון להסביר מדוע ההלכה המחייבת אינה חלה במקרה דנא. בנוסף, ההחלטה, מבחינת
19 נימוקיה, לוקה בכשלים משפטיים ובחוסר סבירות קיצוני.
20
21 התבקשה תשובה לבקשת רשות הערעור. בנוסף ביקשתי התייחסות הצדדים לשאלה אם הם
22 מסכימים כי בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה והאם
23 ייתן לראות בבקשה ובתשובה סיכומים בכתב.
24
25 תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור הוגשה ביום 12.1.20. לתשובה אף צורף תצהיר עדות ראשית
26 משלים מטעם אביה בקשר לנסיבות עריכת המסמך שנערך ע"י המשיב באותה פגישה ביום 5.12.18,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 כמו גם המסמך עצמו (שאף הוגש בינתיים לבית המשפט קמא). המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית
2 המשפט קמא ונימוקיה. לטענתה – יש במסמך שבית המשפט קמא התיר את הגשתו כדי להוות
3 "הוכחה ניצחת חד משמעית ואבסולוטית" כי אין כל חשש בלב המבקש לחטיפת הקטינה והוא "סוחר
4 בכסף, פשוטו כמשמעו, בהגבלות שהטיל בית המשפט על המשיבה והקטינה, נוכח אותו חשד
5 פיקטיבי". המשיבה טוענת כי מהמסמך עולה כי המבקש הסכים לביטול עיכוב היציאה מן הארץ
6 לקטינה, כמו גם להתיר יציאותיה לחו"ל ללא ערבות או מגבלה בתמורה להטבות אחרות שמוצאות
7 את ביטויין בסעיפים אחרים במסמך: כמו ביטול מזונות הקטינה ופיצויים ("דהיינו כסף מזומן
8 מאביה של המשיבה", כלשונה). לטענתה, החלטת בית המשפט קמא היא החלטה מוצדקת המשקפת
9 הן את האינטרס הציבורי והן את האינטרס החשוב ביותר במשפט של גילוי האמת ואין להתערב בה.

דיון והכרעה

13 לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובתשובה לה, החלטתי לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות ערעור
14 והוגש ערעור על פיה, בהתאם להוראות תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.
15 המשיבה הסכימה כי בית המשפט יעשה שימוש לפי סמכותו בתקנה זו וידון בבקשה כאילו ניתנה
16 רשות ערעור והוגש ערעור ואף הסכימה לראות בתשובתה סיכומים בכתב מטעמה.

18 המסמך נושא דיוננו הוא מסמך שהוחלף בין הצדדים במסגרת מו"מ לפשרה כוללת ביניהם. כך טען
19 וטוען המבקש. הדברים אף עולים מתצהיר אבי המשיבה שצורף לתשובה לבר"ע ואף מתוכנו של
20 המסמך (שכולל רשימה של הסכמות וויתורים להם ניאות המבקש להסכים במסגרת אותו מו"מ
21 וכשבראש המסמך מצוין "מו"מ לפשרה-חסיי"). כעולה מהחלטת בית המשפט קמא, זו הייתה גם
22 הנחת המוצא העובדתית שעמדה בבסיס ההחלטה.

24 לאחר עיון בטענות הצדדים אני סבור כי אין מנוס מהתערבות בהחלטת בית המשפט קמא ועל בית
25 המשפט קמא היה שלא להתיר קבלת המסמך כראיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 ראשית, בית המשפט קמא התייחס רק לשאלת "חיסיון" המסמך אבל לא התייחס כלל לטענות
2 המבקש כי המסמך אינו קביל לשמש כראיה ואין לחשפו בפני בית המשפט (ר' לדוגמה בס' 14 לתגובת
3 המבקש שהייתה לפני בית המשפט קמא). שאלת הקבילות של מסמכים מסוג זה היא שאלה נפרדת
4 משאלת החיסיון. היטיב לבטא את הדברים כב' השופט דנציגר ברע"א 8320/08 א.ד. אסולין
5 השקעות ופיננסים בע"מ נ' החברה העירונית לפתוח אשדוד בע"מ (פורסם בנבו 27.1.09):

”

7 11. הלכה היא כי מסמכים ודברים אשר הוחלפו בין צדדים במסגרת משא ומתן לקראת
8 פשרה אינם קבילים במשפט. פשיטא, שלא ניתן להגישם או להציגם במהלך המשפט ולא
9 ניתן לקבוע על יסודם ממצאים כלשהם [ראו: רע"א 2235/04 בנק דיסקונט לישראל בע"מ
10 נ' שירי (לא פורסם), [פורסם בנבו], 27.6.06), פסקה 16 (להלן – עניין שירי); עניין סלע
11 הנ"ל, בעמוד 333-334]. זהו, אם כן, כלל הנוגע לקבילות ראיות והמטרה אותה נועד הוא
12 לקדם הינה עידוד פשרות ומניעת התדיינויות ממושכות בין כותלי בית המשפט. יש להבחין
13 בהקשר הנדון בין שאלת קבילותם של מסמכים שהוכנו לצורכי פשרה לבין שאלת חסיונם
14 של מסמכים אלו. עצם אי קבילותו של מסמך כאמור אין פירושו בהכרח כי זה חסוי מפני
15 גילוי לצד שכנגד [ראו: עניין שירי הנ"ל, פסקה 17]. מכאן, שהעובדה כי המסמך נמסר
16 לידי המבקשת עוד בטרם הוגשה על ידה התביעה כנגד המשיבה, גם אם מייתרת היא
17 לכאורה את הדיון בטענת החיסיון לגביו, אין בה כדי להביא לקבילותו של המסמך בניגוד
18 לרציונאל המונח בבסיסו של כלל אי הקבילות הנ"ל. משהשאלה המונחת לפתחי נוגעת
19 לקבילות המסמך ולא לשאלת חיסיונו, הרי שאיני רואה צורך להתייחס לטענתה של
20 המבקשת בדבר האיזון הראוי בין עקרון גילוי האמת לבין הצורך בהטלת חיסיון. ”

21

22 שנית, הרציונאל העומד בבסיס אי הקבילות והחיסיון החלים על המסמך הוסבר בפסיקת בית המשפט
23 העליון. יפים לעניין זה דברי כב' השופט רובינשטיין בע"מ 8769/08 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו
24 : 31.12.08

25 ”כללם של דברים – שיטת המשפט בישראל מעדיפה, וטעמיה עמה, הן של דרכי שלום הן
26 של עומס, שצדדים לסכסוך ינהלו משא ומתן ויגיעו להסדר מוסכם מבלי להזדקק להכרעה
27 שיפוטית. מסיבה זו - ועל מנת להבטיח "משא ומתן חופשי" - הכירה הפסיקה באי קבילות
28 ובחיסיון החלים על מסמכים שנוצרו במסגרת משא ומתן לפשרה (ע"א 440/75 זנדבנק נ'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 דנציגר, פ"ד ל(2) 260; ע"א 172/89 סלע חברה לבטוח בע"מ נ' סולל בונה בע"מ, פ"ד מז(1)
2 : (311)

3 "ההנחה היא, כי כאשר מתנהל משא ומתן לשם השגת פשרה, הצדדים לו עלולים להימנע
4 ממצגים, הצהרות או הצעות, אשר טמון בחובם ויתור כלשהו לטובת הצד השני, מחשש
5 שויתור כאמור ישמש כראיה לרעתם בהליך עתידי העשוי להתנהל בין הצדדים. בכך עלולים
6 הסיכויים להשגת פשרה בין הצדדים להיפגע, ותוצאה בלתי רצויה זו בא הכלל, המגביל את
7 קבילותם של מסמכים אלו, למנוע" (ענין סלע, 333 - הנשיא שמגר).

8 קרי, על אף הרתיעה מפני יצירת חסיונות (ראו בג"צ 9197/06 יחיא נ' ראש המטה הכללי
9 (טרם פורסם)) והרצון לנהל הליכים משפטיים "בקלפים גלויים" (רע"א 4249/98 סוויסה
10 נ' הכשרת הישוב, פ"ד נה(1) 515) - מוכנה שיטת המשפט לשלם מחיר מסוים כדי לאפשר
11 משא ומתן גלוי ללא מורא של שימוש במידע בהליך עתידי. כללים אלה חלים - כך נקבע
12 בפסיקה - גם על מסמכים שנוצרו כהכנה וכחלק מהליכי יישוב סכסוך חלופיים (רע"א
13 2235/04 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' שירי (טרם פורסם)) ולענייננו גישור. הדבר מעוגן
14 בשכל הישר; בהליך משא ומתן, מתבקש משתתף להתייחס לאפשרויות שיש בהן ויתור על
15 זכות שבדין - ונכונותו לעשות כן תלויה במידת הבטחון שלא ייעשה בכך שימוש כנגדו אם
16 תידרש הכרעה על פי דין. בתי המשפט מודעים לכך שויתור במהלך מו"מ אינו מהווה הודאה
17 בזכות הצד שכנגד, אך בעלי דין חוששים כי קלפיהם ייגלו לעין השמש, ויגרמו להשפעה
18 פסיכולוגית על בית המשפט, כביכול "הנה הוא - הצד - כבר היה מוכן לקבל פחות, נפסוק
19 לו כך".

20
21 בית המשפט קמא בפסקה הראשונה של החלטתו מצייין רציונל זה אך בפסקה השנייה הוא מסייג אותו
22 לגבי ההליך שלפניו בציינו כי אותו הליך שבפניו "מבוסס על טענה יחידה של המשיב לפיה הוא חושש
23 שהמבקשת תעזוב עם הקטינה לחו"ל לצמיתות: במקרה זה, או שהחשש קיים או שאיננו קיים. ככל
24 שהחשש איננו קיים, אין בסיס להליך". אני מתקשה לקבל מסקנה זו. האם ניתן לקבוע כי אדם
25 שאינו רוכש ביטוח מפני מחלות קשות או ביטוח שישפה אותו מקום בו דירתו תעלה באש או תינזק
26 ברעידת אדמה "אינו חושש" מפני אסונות אלו? לא בהכרח. יש להניח כי מרבית האנשים שמודעים
27 לאפשרות לרכישת ביטוחים מסוג זה ולא עושים כן פשוט מעדיפים לתעל את עלות הפרמיה הנדרשת
28 לצורך רכישת אותם ביטוחים לטובת צרכים אחרים. ובחזרה לענייננו - מטיבם של הסדרי פשרה כל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

1 צד נכון לעשות ויתורים מסוימים. וויתורים הדדיים אלו מביעים איזון עדין בין חששותיו של כל צד
2 והאינטרסים שלו לאלה של משנהו. אם נכון המבקש לוותר ויתור כלשהו במסגרת מו"מ כולל לפשרה
3 – האם מכך יש להסיק כי מלכתחילה זו הייתה עמדתו והחשש אותו הביע הוא "פיקטיבי"? משמעות
4 קביעה זו של בית המשפט קמא היא שלעולם לא ניתן להציע הצעה שיש בה כדי לוותר על טענה
5 כלשהיא, שכן אז העמדה המקורית, בטרם האיזונים של הפשרה, הופכת ל"פיקטיבית". ובמילים
6 אחרות - עצם העובדה כי צד היה נכון במסגרת מו"מ לפשרה לעשות ויתור כלשהו, בכך הוא מציג
7 עמדה "אמיתית" וכל עמדה אחרת שלו היא "פיקטיבית".

8
9 ההליך המתנהל בבית המשפט קמא אינו מקים כל חריג בעניין זה. ההליך אינו עוסק בשאלה אם יותר
10 למשיבה לצאת מהארץ לחופשות עם בתה הקטינה או לא תותר היציאה. ההכרעה אינה חיובית או
11 שלילית. התביעה היא לביטול ולחילופין להפחתת ערבויות שנקבעו ליציאת הקטינה מהארץ עם
12 המשיבה. מדובר בסכומים כספיים שמטרת הפקדתם נועדה להרתיע את המשיבה פן תפר
13 התחייבויותיה לשוב לארץ עם הקטינה במועד ובמקרה הפרה לאפשר למבקש לשאת בעלויות נדרשות
14 לצורך השבת הקטינה ארצה. קיומו של סיכון לפיו המשיבה לא תעמוד בהתחייבויותיה להשבת
15 הקטינה וקיומו של חשש מצד המבקש – הם עניינים של דרגה ולא מצבים דיכוטומיים (של יש או
16 אין). הביטחונות לא נועדו לבטל את החשש, אלא להקטין אותו וגם הם עניין של דרגה. אלא מתאזנים
17 מול אלה, בהתאם למכלול הנסיבות. כאשר המשיבה עותרת לביטול ערבויות (שלהבנתי נקבעו על סך
18 150,000 ₪) או לחילופין להפחתתם (לסך של 50,000 ₪) - כיצד ניתן לנתק את הדיון מהמישור הכספי?
19 ואם הביע המבקש נכונות במסגרת מו"מ לפשרה לוותר על הפקדת הערבויות תמורת הטבות אחרות
20 שמשמעותן כספית גרידא (הפחתת מזונות הקטינה לאפס ומתן פיצוי כספי ששיעורו לא נקבע) מדוע
21 יש בכך כדי להעיד כי חששו הינו "פיקטיבי"? בהערת אגב אציין כי כל אחד צפוי להסכים ל"וותר"
22 על ערבויות כספיות שנועדו לטובתו (ויועברו לידי רק בהתקיים של תנאים מסוימים) בנסיבות בהן
23 במסגרת פשרה שווי הערבויות ישולם לידי ללא תנאים.

24

25

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-10540 א.כ. נ' ח.ר.

27 פברואר 2020

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור מתקבלת ואני מורה על ביטול החלטת בית המשפט קמא
מיום 25.9.19.

המשיבה תישא בהוצאות המבקש ובשכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות באת כוחו.

מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בה נחתם, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתנה היום, ב' אדר תש"פ, 27 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא

